

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

Červen 2017

Náklady na vydání 8 Kč

**Zdráv buď, Chlebe, který z nebe
k nám jsi na svět sestoupil,
abys sytil, chránil, sílil
duše, jež jsi vykoupil.**

Vážení a milí farníci a čtenáři Doteku,

V minulém čísle jsme se zabývali přípravou darů, která nás uvádí do bohoslužby oběti. Nyní se krátce zastavíme u modlitby nad dary (poslední části tzv. přípravy darů) a pak se zaměříme na eucharistickou modlitbu.

Modlitba nad dary

Po skončení mytí rukou nebo okuřování kněz vyzve věřící k tomu, aby v modlitbě prosili Boha za přijetí oběti, kterou se dané společenství ve spojení s celou Církví chystá přinést: „Modlete se, bratři a sestry, aby se má i vaše oběť zalíbila Bohu, Otci všemohoucímu“ (druhá možná výzva zní: „Modleme se, aby Bůh přijal oběť své Církve“). Lid povstane (pokud už před tím nevstal na okuřování) a odpovídá: „Ať ji přijme ke své slávě a k spáse světa.“

Někdy možná tato slova jen tak zadrmlíme a ani o nich příliš nepřemýšlíme. Duchovní autoři vůbec doporučují, abychom nad mešními texty často rozjímali – nejen nad čteními každého dne, ale i nad neměnnými liturgickými texty, které vyslovujeme při každé mši. Všechny mají svou hloubku a platí o nich, že mají sytit a rozvíjet náš duchovní život. Jestliže je liturgie tou nejlepší modlitbou – nejlepší školou modlitby –, pak se nabízí, abychom se těmito texty modlili nejen při mši, ale i mimo ni. Konkrétně slova „Ať ji přijme ke své slávě a k spáse světa“ vlastně nádherně vyjadřují veškerý smysl liturgie: má být k Boží oslavě a k naší spáse, našemu posvěcení. Jakoby nám Církev skrz tento jednoduchý dialog kněze a věřících před modlitbou nad dary chtěla připomenout, proč vlastně v tuto chvíli jsme na mši.

Modlitba nad dary, kterou se kněz následně modlí, uzavírá tzv. obětování nebo přípravu darů a zahajuje eucharistickou modlitbu. Sama předznamenává to, co se v eucharistické modlitbě odehraje: děkuje za dary, které se promění v Tělo a Krev Krista, a prosí, aby Bůh tuto Nejsvětější oběť přijal nám ke spáse a k našemu posvěcení.

Eucharistická modlitba

Eucharistická modlitba je vrcholem mše sv. a také její nejdůležitější částí. Samotné slovo *eucharistia* znamená v řečtině díkyvdání. Děkování Bohu za Jeho dobrodiní a chvála za veškeré dílo spásy (které vrcholí posláním Božího Syna a Jeho obětí na kříži) je však jen jedním z rozměrů eucharistické modlitby. Je

zde přítomen i aspekt vzpomínání nebo připomínání v tom významu, jaký tato slova mají v hebrejském myšlení a kulturním prostředí – totiž nejen, že vzpomínáme na cosi dávno minulé, ale ono se to tajemným způsobem znovu zpřítomňuje a my do toho vstupujeme a prožíváme to skrze liturgické slavení. Připomínáme si tedy události poslední večeře a Kristovy oběti na kříži a stáváme se jejich účastníky skrze svátostné zpřítomnění. Další z rozměrů eucharistické modlitby je rozměr posvěcení: mnohokrát se v ní k Bohu vysílá prosba, aby skrze Ducha Svatého (Posvětitel) posvětil a proměnil předložené dary v Tělo a Krev Krista. Eucharistická modlitba také obsahuje prosby: prosíme Boha, aby přijal naši oběť a nás samotné, ale také za Církev, papeže a místního biskupa, za zemřelé a vůbec za celý svět. V neposlední řadě zde nacházíme i rozměr zadostiučinění, resp. pokání: prosíme, aby Bůh přijal tuto oběť na smír za hříchy naše i celého světa.

Eucharistické modlitbě se také říká „kánon“. Latinské slovo *canon* neoznačuje zbraň, nýbrž jakési měřítko nebo normu. Význam tohoto slova tedy odkazuje k jakémusi vzoru, kterého se má celebrant držet a neimprovizovat ani si ho nepřetvářet podle své chuti a libovůle (v tom je tento pojem podobný termínu *ritus*, jak jsme o něm hovořili hned v prvním díle našeho povídání o liturgii).

Často se pojem „eucharistická modlitba“ chápe dvojím způsobem – dalo by se říci v širším a užším slova smyslu. V širším smyslu se tento pojem používá po označení oné velké modlitby, která vrcholí ve slovech proměňování a zpřítomnění Kristovy kalvárské oběti, ale která začíná už dialogem před prefací a končí svatým přijímáním. V užším a techničtějším slova smyslu se spíše používá pojmu „kánon“ a rozumí se tím některá z eucharistických modliteb nabízených v misálu, která se nalistuje po skončení preface a končí před modlitbou Otčenáš. V tomto užším slova smyslu budeme o mešním

kánonu hovořit až po probrání preface (budeme tedy sledovat mši sv. chronologicky – tak, jak běžně probíhá).

I když se naprostou většinu eucharistické modlitby kněz modlí sám, neznamená to, že by věřící byli jen pasivními pozorovateli, ani že by celebrant byl jen jakýmsi sólistou, který si tam vepředu něco říká pro sebe nebo se modlí jen za sebe. Právě naopak: kněz tuto dlouhou a důležitou modlitbu vyslovuje jménem celé Církve. Věřící se jí mají aktivně účastnit nikoli vyslovováním těchto slov, která náleží pouze knězi, ale vnitřní soustředěností, usebraností a připojením se k této modlitbě celým svým srdcem.

Nelze se v této souvislosti nezmínit o jistém nešvaru, který se v našich kostelech vyskytuje, a který má mnohem závažnější teologické pozadí a důsledky, než by se mohlo zdát. Uvedu ho následující úsměvnou příhodou. Jeden kněz zastupoval svého spolubratra, který si dělal duchovní cvičení v jednom klášteře. Když se vrátil a ptal se svého zástupce, zda bylo vše v pořádku, ten mu odpověděl: „Všechno proběhlo dobře. Koukal jsem, jak máš zbožné farníky – skoro všechny babičky se mnou koncelebrovaly“. Jemně ironicky tak chtěl vyjádřit, že stařenky vyslovovaly spolu s knězem slova, která smí vyslovovat pouze kněz. Tedy: to, že někdo spolu s knězem říká slova, která jsou vlastní pouze celebrantovi, není projevem větší zbožnosti nebo účasti na mši sv., ale spíše určité neomalenosti a nevzdělanosti (většinou to ovšem není projev zlé vůle). Věřící mají říkat pouze jasně dané odpovědi. Modlitby, které se kněz modlí jako reprezentant Krista (jako ten, skrz koho koná sám Kristus), jsou vyhrazeny pouze jemu, resp. koncelebrujícím kněžím. Nikdo jiný je vyslovovat nesmí! Aktivní účast na nich a ztotožnění s nimi se projevuje v srdci, nikoli v neomaleném papouškování kněze a hraní si na někoho, kým laik není.

V některých západních zemích se projevil úpadek víry tím, že jistí pochybní teologové prohlašovali, že by všichni věřící na základě svého všeobecného kněžství (které je také účastí na kněžství Kristově) měli říkat slova určená původně jen knězi. Je to samozřejmě nesmysl, protože dokumenty II. vatikánského koncilu i celá církevní tradice jasně dosvědčují, že všeobecné

kněžství věřících se liší od služebného kněžství kněží podstatně, a nikoli jen stupněm. Jen platně vysvěcený kněz může říkat slova proměnění a kněžské modlitby, udělovat svátosti a konat liturgické úkony, které jsou výsostně kněžské. To není nějaká diskriminace věřících, nýbrž pouhá věrnost Kristovu ustanovení a věrnost pravdě o podstatném rozdílu úlohy věřících a kněze při slavení liturgie. Jak jsem již mnohokrát zdůraznil: není to nějaký projev klerikalismu a povyšování kněží nad laiky. Pro nás kněze je to spíš stálá připomínka toho, že jsme jen nehodné a ubohé nástroje, skrze které koná sám Kristus. Nicméně, náš Pán navázal své svátostné působení na svátost kněžství. Takže to, že určité úkony může konat jen kněz, není projevem klerikalismu církevní hierarchie, nýbrž věrnosti tomu, co Kristus ustanovil a co Církev vždy učila a střežila.

Pokud tedy danou problematiku vezmeme prakticky, znamená to, že věřící nemají říkat ryze kněžské výzvy v prefaci („Pán s vámi“, „Vzhůru srdce“) ani samotný text preface, jež většinou stejně neznají, protože se nachází v misálu. Stejně tak neříkají samotná slova eucharistické modlitby (a už vůbec ne slova proměňování „toto je moje tělo...“, „toto je kalich mé krve...“).

To, že dříve kněz říkal slova eucharistické modlitby potichu, nebylo dáno tím, že by slova proměňování nebo kánonu před věřícími tajil. Vytvořilo se tak veliké a posvátné ticho obepínající nejdůležitější okamžiky mešní oběti. I dnes se klade důraz na vytvoření podobné atmosféry usebranosti a modlitby, abychom mohli s užitekem prožít a být přítomni Oběti Nejsvětější. Z toho důvodu je vhodné, aby se děti uklidnily nebo byly pacifikovány (alespoň na tuto část mše) a ostatní věřící aby se nebavili a soustředili na dění na oltáři. Kánon sám o sobě sleduje logiku plodného (nikoli prázdného) ticha a úžasu nad tajemstvím, které se na oltáři zpřítomňuje.

P. PETR HAVLÍK

Pokračování příště

Nemáme právo si volně vybírat svou představu Boha

Bůh nás orientoval k určité představě...

Tato skutečnost je vysoce důležitá. My totiž denně projevujeme v tomto směru velkou nedbalost a opovrhujeme tímto obrazem, který nám byl dán. Vytváříme si našeho malého Boha, mstivého, neochvějného a vzdáleného. Každý den ověšujeme Boha přívlastky, které my, hříšníci, ctižádostivci, sobci, považujeme za božské. Voltaire řekl, že Bůh stvořil člověka podle svého obrazu a své podoby. A člověk mu to pěkně vrátil...

Když Bůh chtěl, abychom pochopili, kým je, řekl nám, že je Otcem, že je Synem a že jejich Duch záleží v lásce. Bůh nám zjevil, že jich je víc, kteří se o vše sdílejí. „Vše, co je tvoje, je moje.“ Zjevil nám také, že má v úmyslu připojit nás k tomuto společenství...

Víme, že máme-li být takovými, jakými nás chtěl mít Bůh – podle svého vzoru – musí nás být víc, kteří bychom se milovali a milovali také všechny ostatní...

Bůh je ten, kdo musel být ve více osobách, aby mohl být sám sebou. Podobáme se Bohu? ... V pekle jsme sami, o samotě se svou samostatností, v d'ábelské nezávislosti...

Význam společenství, mužstva, života ve skupině je v tom, že radost z práce v kolektivu uvolňuje naše nejlepší schopnosti. Pomalu a postupně zjišťujeme, že přítomnost lidí, kteří nás obklopují a kteří nás mají rádi, nás staví výše. Vidíme, že jsme lepší, aktivnější, odvážnější, že máme více důvěry, to všechno díky těm ostatním, díky těm, kteří se o nás opírají a jsou ochotni přijímat od nás to, co jim můžeme dát, aniž by se tomu divili...

Tutěž zkušenost nám poskytuje manželství...

V izolaci, v sobectví jediné samotné osoby neexistuje Bůh, neexistuje člověk, neexistuje láska. Bůh nežije v ústraní... Bůh je neustálé sdělování...

Co byste si mysleli, kdyby vám bylo zítra řečeno: Nejsvětější Trojice není dogma. Máme ještě věřit, že je jeden Bůh, ale nejsme už povinni věřit, že je ve třech osobách.

Mnoho lidí by si řeklo, že to bude snazší vyložit to dětem. Nebo by si mysleli, že bude méně o jednu nesnáz, kterou mají pochopit nevěřící...

A kdybyste slyšeli, že nejsme už povinni věřit, že Bůh je láska, byli byste zdrceni? Posílilo by vás to?

Trojice, dogma o Nejsvětější Trojici by mělo být odpovědí na všechny naše obavy, na všechnu naši úzkost. „Milují se...”

Příkázání vzájemné lásky není odděleno od zjevení trojice. Je to totéž... V křesťanství není místa pro blaženost samotářů.

Duch utěšitel nemá být vzýván, aby nás utěšil, abychom snášeli svatou samotu, aby nám umožnil pomoci si sami, bez obtěžování ostatních. Když pozorujeme některé křesťany, máme dojem, že Duch lásky byl vymyšlen obzvláště proto, aby je utěšoval, že ho nemají. Duch svatý nám nemá pomáhat, abychom se obešli bez ostatních, protože to si bere na starost d'ábel. Duch svatý nám má naopak pomáhat, abychom se bez nich nemohli obejít...

Říká-li Geneze, že „Bůh stvořil člověka podle svého obrazu, stvořil lidi jako muže a ženu“, znamená to, že stvořil lidi schopné se milovat... Být šťastnějšími ve společnosti, než docela sami...

„Syn nečiní nic sám. Co viděl činit Otce, to činí Syn.“ Naším dětem chybí to, co jsme jim zapomněli ukázat... „Čemu jsem se naučil u svého Otce, to činím.“ Většina otců...doma? „Když se vrátím, jsem unaven. Posadím se do křesla a čtu noviny.“ Tedy: co vidí syn dělat otce, dělá podobně.

Louis Evelyn, Krédo, s. 73nn

Tajemství Trojice je nepochopitelné, a přece tak prosté!

Říká se, že tajemství Nejsvětější Trojice je nepochopitelné, a snad tomu tak doopravdy je.

A přece je tak prosté, když ho žiješ!

Když ho zakoušíš, není nic, co by bylo jasnější a pravdivější.

Čím by byl Otec bez Ježíše? A čím by byl Ježíš bez Otce?

A kde by byla plnost a láska bez Ducha, který je spojuje? Který ze tří činí jedno?

Zamysleli jste se někdy nad Ježíšovým výkřikem v noci?

Nad jeho modlitbou v poušti či v Getsemanech?

Kdyby nebylo Otce, který mu odpovídá,
co by mu vlastně zbylo – a co by zbylo nám?

Jak hrozná by musela být osamělost Boha
uzavřeného do své děsivé jednoty!

Avšak Ježíš vykřikl a Otec mu odpověděl.

A jejich věčná jednota, to je Láska.

Jakou radostí je Duch!

Ze tří činí jedno

a v této znovunalezené jednotě spočívá veškerá
Boží blaženost!

Všechno je jeden, všechno jsou tři.

V jednotě se dáváme do pohybu,
avšak v Trojici objímáme Boží plnost.

Dokonalost je v Trojici.

Já, Ty, Láska.

Otec, Syn, Duch.

Duch je objetí,

které činí ze tří jedno

a obdarovává tě radostí z této jednoty.

Carlo Carretto, Hledal jsem a našel jsem

Díky Eucharistii

Není už smrt a vzkříšení Ježíše Krista jen minulou událostí, která se udála v jednom určitém okamžiku dějin.

Není už Ježíš jen člověkem své jedné země, své rasy, své sociální třídy a své doby.

Je jeho oběť i on sám současností nás všech a každého z nás.

Toužebným přáním lásky je dokonalé spojení: pohroužit se do druhého a ztratit se v něm. Ježíš Kristus se rozhodl mezi námi přebývat cele a nedílně, s celým svým vykoupením, ve tvaru kousku chleba, aby ses mohl živit jeho láskou a aby abys v něm mohl navždy žít.

Spojuješ-li se se zemřelým a vzkříšeným Ježíšem, činíš to proto,
abys přijal vykoupení pro své údy,
aby ses osvobodil od hříchu,

abys proměnil svůj lidský život v život dítěte Božího, v život Kristův a také abys přinesl vykoupení do celého svého prostředí, do své činnosti, do svých vztahů, tam, kde jsi, kde žiješ a do okamžiku, kdy žiješ. Ježíš tě potřebuje, aby skrze tebe dosáhl tohoto kousku světa, tohoto okamžiku dějin.

Přijímáš-li Tělo Páně, stáváš se ratolestí božské lásky na velkém stromu světa ... můžeš růst, vyvíjet se a být MYSTICKÝM TĚLEM KRISTOVÝM.

Michel Quist, Mezi člověkem a Bohem, s. 146 (mírně upraveno)

Zjevení Panny Marie ve Fatimě

Zjevení v portugalské Fatimě začalo v roce 1916 trojím zjevením anděla desetileté Lucii Santosové, devítiletému Františkovi a sedmileté Jacintě Martovým. Po této duchovní přípravě docházelo každý měsíc **od 13. května do 13. října 1917** ke zjevením Panny Marie. Tento

cyklus 6 zjevení byl ukončen slunečním zázrakem. I když dětem zpočátku nikdo nevěřil a zažily krušné chvíle a výslechy, díky ochraně Panny Marie byly všechny komplikace a pomluvy překonány a tato mariánská zjevení po důkladném teologickém šetření byla uznána Církví jako pravá dne 13. 10. 1930.

2. zjevení – 13. 6. 1917

13. června po modlitbě děti opět spatřili paprsek blížícího se světla a nad dubem se Paní zjevila podruhé. Na Luciinu otázku, co si přeje, odpověděla: „Přála bych si, abyste se denně modlili růženec a učili se číst. Později vám řeknu, co chci.“ Dále Lucie přednesla své prosby vč. vzetí do nebe. Paní řekla, že si Hyacintu a Františka brzy vezme. V odpovědi se mimo jiné dozvěděla, že Ježíš: Chce zavést ve světě úctu k mému Neposkrvněnému Srdci a ona mu má přitom pomoci. Lucie projevila smutek, že zůstane na zemi sama. Paní dodala: „Neztrácej odvahu! Nikdy tě neopustím, mé Neposkrvněné Srdce bude tvým útočištěm a cestou, která tě povede k Bohu.“ Opět je zalila záře a před pravou dlaní Panny Marie bylo Srdce ovinuté trním, které se je zdálo probodávat. Všichni pochopili, že je to Neposkrvněné Srdce Mariino, zraňované lidskými hříchy, a že si přeje odčinění těch vin. To bylo na závěr zjevení a děti to uchovávali jako 1. tajemství, i když jim v té věci mlčení nebylo přikázáno.

Díky eucharistii se „měním v Ježíše“

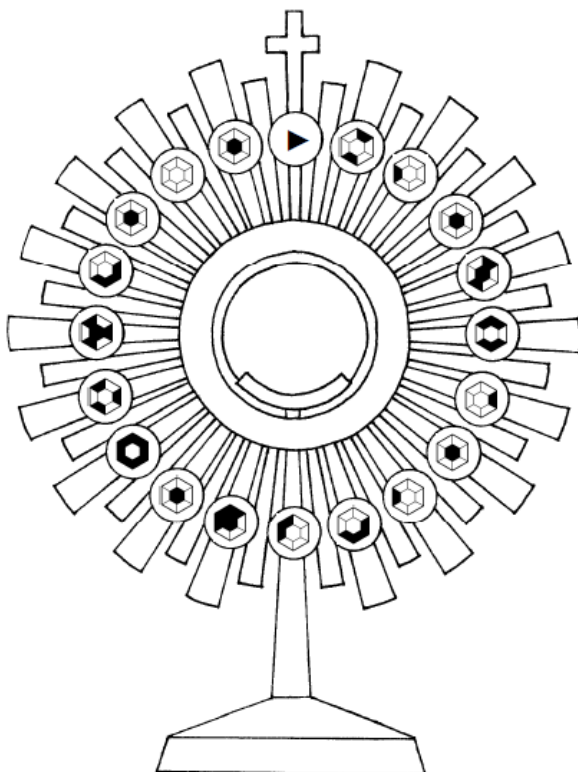
Svatý Augustin obohatil vnímání eucharistie touto úvahou: když jíme obyčejnou stravu, jídlo se v našem těle mění a stává se jeho součástí. Z jídla se tedy stává mé tělo a má krev. Když ale přijímáme Ježíše v eucharistii, účinek je naprosto opačný. Pokrm, jímž je eucharistie, se nestává součástí mého těla, ale Ježíš mě proměňuje v sebe. Když přijímám eucharistii, měním se v Ježíše. Přijímáním eucharistie se stále více uskutečňuje to, o čem píše sv. Pavel: „Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus“ (Gal 2,20).

Elias Vella, Síla eucharistie

Pro děti – Monstrance ukazuje Ježíše

V každém katolickém kostele je svatostánek. Zde je přítomen živý a skutečný Ježíš v podobě chleba – proměněných hostií. Pokud je kostel otevřený, můžeme v kteroukoliv denní dobu před svatostánek přijít a Ježíši se klanět, děkovat mu za jeho lásku a svěřovat mu své radosti i starosti. Někdy projevujeme úctu Kristu přítomnému v eucharistii při společné bohoslužbě – adoraci. Při ní je hostie umístěna v tzv. monstranci. Prohlédni si monstranci na obrázku a podle klíče nahraď drahokamy příslušnými písmeny. Začni za šipkou a postupuj ve směru hodinových ručiček. Dozvíš se, co každému z nás říká Ježíš, když k němu přijdeme.

Klíč k luštění:

Á B D E J L M O P R S T Z

Převzato z <http://brno.biskupstvi.cz/kc/>

Ze života farnosti

Stanování pro otce s dětmi

O víkendu **10.–11. června 2017** proběhne již pravidelné stanování pro otce s dětmi z naší farnosti ve věku od 3 do 10 let. Zájemci se mohou hlásit u Honzy Matušky na tel. 777 672 052.

V neděli **18. června** se v **11 h** ve farním kostele uskuteční **biřmování** (přijede biskup Václav Malý). Farní **mše sv. v 9:30 je zrušena**.

Po této mši svaté bude následovat **farní den**.

Římskokatolická farnost Vlašim Vás srdečně zve na díla renesanční a barokní hudby **Koncert na pokračovanou...**

Společné vystoupení pěveckého sboru **Diphtheria** a souboru **Gemini collegium**.

Po skončení koncertu je možnost neformálního setkání s účinkujícími a občerstvení ve farní besídce.

Čtvrtek **22. června 2017 v 18 h**, farní kostel Vlašim

Možnost **zakoupit si křesťanskou literaturu** z produkce Karmelitánského nakladatelství i od jiných vydavatelů bude u farního kostela sv. Jiljí ve Vlašimi v neděli **11. 6. 2017** od 9:00 do 12:30.

Kontakt: 732 328 288 (Jiří Foller).

V nabídce jsou knihy, kalendáře a devocionálie z produkce karmelitánského nakladatelství a dalších vydavatelů (Portál, Vyšehrad, Matice CM, Cesta, Brauner, Paulínky, Slovart, Samuel).

Noc kostelů

Pátek 9. června 2017 v 18:00

Farní kostel sv. Jiljí Vlašim

18:00 Vlašák (křesťanský folk)

- Šárka Kletečková a Barbora Müllerová – flétny, zpěv
- Marie Dušková – klávesy
- Jiří Foller ml., Richard Jozefy – kytary, zpěv
- Jiří Martínek – cajon
- Štěpán Kříž – baskytara, zpěv

Během technické přestávky v kostele si návštěvníci mohou **prohlédnout kostelní zvony.**

19:30 Collegium Tullian (art rock)

- Bc. Mirka Famfulíková – bicí
- MUDr. Karel Karmazín ml. – zpěv, kytary
- P. MgA. Jaroslav Konečný – Hammondky, Moog, Yamaha piano, whistle, zpěv

Kromě vlastní tvorby kapela zahraje skladby z repertoáru Jethro Tull, Kansas, Test Crash Dummies a Buty.

Mistr zvuku: Jan Matějovský

Po skončení programu Noci kostelů je možnost **neformálního setkání s účinkujícími a občerstvení** ve farní besídce.

Festival ROUTA – poutní místo Hrádek u Vlašimi

Sobota 17.6.2017 od 13:00

Multižánrový festival pro děti a rodiče

spolupořádají dobrovolníci, Montessori Vlašim z. s., Římskokatolická farnost Hrádek a Ústav kultury a vzdělávání z. ú.

Vystupují: BároTy, Lada Šimíčková a Ivo Cicvárek, Markéta a Lazarové, Bezefšeho, TiDiTaDe, Sbor hudby, Jazzevec, Nazdárce

Hudba/Divadla/Výstavy/Workshopy; AKTIV PARK pro děti

Prezentace neziskových organizací a projektů

Farní minitábor „Potíže v ZOO“

Po loňském povedeném minitáboře v Ouběnicích letos opět pořádáme farní minitábor, tentokrát na téma Potíže v ZOO. Tábor se bude konat v termínu **31.8.–2.9. 2017**. Tábor je určen **pro děti od 6 do 9 let** (mladší po osobní domluvě).

Pro přihlášení je třeba vyplnit online závaznou přihlášku. Přihlásit se je možné do konce května. Kapacita tábora není velká, takže není na co čekat!

Cena letošního tábora je **500 Kč**, s rodinnou slevou 100 Kč na druhého a každého dalšího sourozence. (Cena by neměla být důvodem neúčasti.) Příspěvek je nutné zaplatit do 30. června.

Pro více informací se obraťte na Honzu Matějovského: jan@matejovsky.com, tel. 737 867 687.

Farní tábor NOE

Po loňském povedeném táboře v Ouběnicích letos opět pořádáme farní tábor, tentokrát na téma Noe. Tábor se bude konat v termínu **22.–29. srpna 2017**. Tábor je určen **pro děti a mládež od 9 do 14 let**.

Pro přihlášení je třeba vyplnit online závaznou přihlášku. Přihlásit se je možné do konce května. Kapacita tábora je 29 účastníků, takže není na co čekat!

Cena letošního tábora je **1700 Kč**, s rodinnou slevou 200 Kč na druhého a každého dalšího sourozence. (Cena by neměla být důvodem neúčasti.) Příspěvek je nutné zaplatit do 30. června.

Pro více informací se obraťte na Honzu Matějovského: jan@matejovsky.com, tel. 737 867 687.

Runway Camp

Runway camp je letní tábor **pro mladé křesťany ve věku 15 až 19 let**, kteří se rozhodli naplno žít svůj život s Bohem. Probíhá každé léto v klášteře v Králíkách.

Máš vyčerpanou palivovou nádrž, bloudíš v mlhách, nefunguje ti radar...? Prostě jsi prázdný a hledáš nové spolucestující na cestě k Bohu? Potřebuješ mezipřistání nebo jsi ještě na startu své cesty k Němu? V tom případě je Runway přesně pro tebe!

Dočerpej svou palivovou nádrž modlitbami. Oprav u svátosti smíření svůj kompas a hlavně se seznam s lidmi, kteří stejně jako ty mají jediný cíl. Přiblížit se „vzhůru“ k nebeskému Otci. Rozjed' se po runwayi naplno a odstartuj na nebeskou dráhu.

Letošní Runway camp se koná **30. 7.– 5. 8. 2017**.

Přihlašování spuštěno od 1. 3. 2017

Více informací nalezneš na www.runwaycamp.cz, nebo se osobně zeptej Báry Müllerové nebo Honzy Matějovského

23. 4. 2017 – HAPPY DAY se sborem Lucky Voice Band

Účast má i mých nejbližších na nedělním koncertě pražského smíšeného sboru Lucky Voice Band v našem kostele nebyla vůbec plánovaná.

Poprvé jsme byli pozváni naším synem a jeho manželkou do nového bytu na oběd. Poté probíhala oslava svátku mého manžela a tatínka – oba Jaroslavové. Po 15. hod jsme se všichni shodli, že bychom přece jen měli do kostela zajít. Tohoto rozhodnutí nikdo z nás nelituje. Temperamentní paní dirigentka se svým sborem a spoluúčinkování pana faráře P. Jaroslava Konečného nás opravdu uchvátili, ba dokonce i rozezpívali a rozpochybovali.

Krátce řečeno – neuvěřitelný zážitek, ani se nám nechtělo domů. Rádi bychom se někdy jejich koncertu opět zúčastnili. Díky Pánu Bohu za šťastný den!

J. G.

Farní charita Vlašim

Program ČERVEN 2017

6. 6. 2017 (úterý) 15:00 Trénování paměti

místo: Lidická 1715, Vlašim, kancelář FCH Vlašim 2. patro

8. 6. 2017 (čtvrtek) 15:30 přednáška PhDr. Ireny Lesové

téma: Krize (zvládání náročných životních situací) místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

8. 6. 2017 (čtvrtek) 16:30 Klub seniorů

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

13. 6. 2017 (úterý) 14:00 Trénování paměti

místo: Lidická 1715, Vlašim, kancelář FCH Vlašim 2. Patro

15. 6. 2017 (čtvrtek) 16:00 Klub seniorů

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

20. 6. 2017 (úterý) 14:00 Trénování paměti

místo: Lidická 1715, Vlašim, kancelář FCH Vlašim 2. patro

22. 6. 2017 (čtvrtek) 16:00 Klub seniorů

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

27. 6. 2017 (úterý) 14:00 Trénování paměti

místo: Lidická 1715, Vlašim, kancelář FCH Vlašim 2. patro

29. 6. 2017 (čtvrtek) 16:00 Klub seniorů

místo: Besídka u kostela sv. Jiljí

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz

Vychází 10x ročně, uzávěrka 15. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč

Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim